

ת"פ 6261/08/12 - מדינת ישראל נגד ע ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6261-08-12 מדינת ישראל נ' ח(עציר)

ת"פ 2384-06-13 מדינת ישראל נ' ח

לפני כב' השופט מרדכי כדורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע ח (עציר)

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות גניבה לפי סעיף 348 לחוק העונשין, שתי עבירות של גניבת כרטיס חיוב לפי סעיף 16 (א) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**"), חמש עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, ארבע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב ועבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

ביום 19/12/2012 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו בת"פ **6261-08-12**, והורשע בשני האישומים שיוחסו לו, כדלהלן:

אישום ראשון: ביום 15/7/2012 התקשר הנאשם לביתו של המתלונן, שהיה אותה עת כבן 97, הזדהה כטכנאי בזק, שאל אותו מספר שאלות וביקש מממנו את מס' כרטיס האשראי שלו. המתלונן ביקש מהנאשם לסור לביתו כדי שיוכל לזהותו. הנאשם הגיע לבית המתלונן, שב והציג עצמו כטכנאי בזק, רשם את מס' כרטיס האשראי של המתלונן וביקש ממנו מברג. כאשר המתלונן נכנס לאחד מחדרי הדירה על מנת להביא מברג, נטל הנאשם את ארנקו של המתלונן ובתוכו 3 כרטיסי אשראי ו- 800 ₪ במזומן ועזב את הבית.

אישום שני: ביום 18/7/2012 נקש הנאשם על דלת ביתה של המתלוננת, כבת 75, הציג עצמו כטכנאי בזק ואמר לה כי עליו לבדוק את קווי הטלפון בביתה. הנאשם ביקש מהמתלוננת מסמכים שונים, ובזמן שהיא פנתה לחפש אותם גנב את ארנקה, ובתוכו מסמכים ותעודות שונות, כרטיס רב קו, כרטיס אשראי וכ- 400 ₪ במזומן.

ביום 4/7/2013 הנאשם צירף את כתב האישום שהוגש נגדו בת"פ **2384-06-13**, והורשע בששת האישומים הכלולים

בו. על פי עובדות כתב האישום, בעת שהנאשם היה עצור בכלא ניצן ובעת שהובא לדיונים בעניינו לבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים, הוא טלפן למתלוננים שונים והציג עצמו ככזב כ"דניאל נציג רשת שופרסל". הנאשם מסר לאותם מתלוננים כי הם זכו בהגרלה במוצרי חשמל, וכי על מנת לשלוח אליהם את המוצרים בהם זכו, עליהם למסור לו את מספר כרטיס האשראי שלהם כדי לחייבם בדמי משלוח. על סמך מצג השווא מסרו המתלוננים לנאשם את הפרטים המבוקשים. באמצעות פרטים אלה ביצע הנאשם עסקאות, וקיבל סכומי כסף שהופקדו ל"חשבון הקנטינה" שלו בכלא ניצן כדלהלן:

אישום ראשון: ביום 9/1/2013 הנאשם קיבל ממתלונן 1 במרמה את מספר הכרטיס האשראי שלו, וביצע באמצעותו 16 עסקאות טלפוניות בסך כולל של ₪ 13,451.55. בין היתר שילם הנאשם חשבונות חשמל, ארנונה וגז של בני משפחת נחמיאס והזמין משלוחי פרחים לכתובות שונות.

אישום שני: ביום 27/1/2013 קיבל הנאשם במרמה ממתלונן 2 פרטים של שני כרטיסי אשראי. באמצעות שימוש בפרטים שנמסרו לו ביצע הנאשם עסקה בסך ₪ 1,000 בבית העסק "מיני מלחה", ולמחרת היום שילם לבעל המכולת "מיני זול משואה" סכום כסף כתמורה לסחורה עבור משפחה נזקקת.

אישום שלישי: ביום 29/1/2013 קיבל הנאשם במרמה ממתלונן 3 את פרטי כרטיס האשראי שלו.

למחרת היום התקשר הנאשם לעמותת "מוסדות אור יום טוב", הזדהה בכזב בשם אחר וביקש לתרום בעילום שם סכום של 2,000 ₪ לשיבה ו- 2,000 ₪ נוספים למשפחה נזקקת בשם נחמיאס. הנאשם ביקש כי העסקה תבוצע באופן מיידי. בהתאם לבקשת הנאשם נמסרה למשפחת נחמיאס המחאה על סך 2,000 ₪.

ביום 11/2/2013 התקשר הנאשם לבעל המכולת "מיני זול משואה" וביקש ממנו לחייב את כרטיס האשראי בסך של 540.85 ₪ עבור מוצרים שהועברו למשפחת נחמיאס.

ביום 15/2/2013 תרם הנאשם באמצעות כרטיס האשראי סך של 1,000 ₪ לבית חב"ד. בהמשך ביקש לתרום באמצעות הכרטיס סך נוסף של 1,000 ₪ למשפחה נזקקת, ומסר חשבון קנטינה של אסיר בכלא עבור הפקדת התרומה.

בסך הכל ביצע הנאשם באמצעות מספר כרטיס האשראי של מתלונן זה 18 עסקאות בסך של ₪ 11,583.39.

אישום רביעי: ביום 15/2/2013 פנה הנאשם טלפונית למתלונן מס' 4, והציג גם כלפיו מצג כאילו זכה במוצרים. אולם מתלונן זה סירב למסור לנאשם את פרטי כרטיס האשראי שלו.

אישום חמישי: ביום 7/3/2013 התקשר הנאשם למתלונן מס' 5, וקיבל ממנו במרמה את פרטי כרטיס האשראי שלו.

באמצעות פרטי הכרטיס ביצע הנאשם עסקה בסך 900 ₪.

אישום שישי: ביום 18/4/2013 התקשר הנאשם למתלונן מס' 6, הזדהה שוב כנציג שופרסל וביקש ממנו תשלום עבור דמי משלוח בסך של 250 ₪. על סמך מצג השווא הפקיד המתלונן את הסכום המבוקש לחשבון הקנטינה של הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה כי עבירות ההתפרצות שביצע הנאשם פוגעות לא רק ברכוש הפרט, אלא גם בתחושת הביטחון שלו, בקניינו, באיכות חייו ובפרטיותו. עוד הוסיפה כי בעבירות אלו קיים פוטנציאל לאלימות, ולכן נפגעו גם ההגנה על חייו וגופו של הפרט.

המאשימה הדגישה כי ההתפרצויות בוצעו לדירותיהם של קשישים, במועדים סמוכים, בצהרי היום ותוך שהנאשם התחזה לטכנאי בזק. מכאן כי הנאשם ביצע את מעשיו ללא מורא, לאחר תכנון, תוך עורמה ותחכום.

המאשימה הפנתה לכך שהנאשם ביצע את העבירות חמישה ימים בלבד לאחר ששחרר ממאסר, וטענה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לאכיפה.

לאור האמור טענה המאשימה כי מתחם הענישה לכל אחד מהאישומים בעבירות ההתפרצות נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

אשר לכתב האישום שהנאשם צירף טענה המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות בפרק זמן של שלושה חודשים, בתדירות גבוהה, וזאת בשעה שהוא נתון במעצר עד תום ההליכים בגין העבירות בתיק העיקרי. בכך הראה הנאשם שהוא בעל תעוזה רבה וחסר מורא מן החוק.

המאשימה ציינה כי מדובר בעשרות עסקאות שביצע הנאשם במרמה בכרטיסי אשראי של מספר מתלוננים ובהיקף של עשרות אלפי שקלים.

לטענת המאשימה, מתחם הענישה לכל האישומים בכתב האישום שצורף נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה טענה עוד כי יש ליתן להודאתו של הנאשם משקל מועט, זאת בשל כך שהוא מנהל אורח חיים עברייני מגיל צעיר, תוך פגיעה קשה ברכוש הציבור ובעיקר באוכלוסיות חלשות.

המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 9 הרשעות ב- 94 עבירות שעניין רכוש מרמה והונאה, בגין

ריצה, לטענתה, למעלה מ-10 שנות מאסר.

עוד התייחסה המאשימה בטיעוניה לכישלון ההליך הטיפולי, להרחקתו של הנאשם מהקהילה הטיפולית ולהמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר מציב גבולות.

בסופו של דבר ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 7 שנים, להפעיל במצטבר את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו ולהשית עליו קנס ופיצוי לכל המתלוננים.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו את פרק הזמן הארוך ביותר בו שוהה הנאשם במעצר, את הודאתו בשני כתבי האישום בשלבים מוקדמים של ההליכים, וטען כי הוא לקח אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות הקשות, החסרים שסבל בילדותו ובהתבגרותו, האסון שפקד את משפחתו עם טביעתו למוות של אחיו והיותו קורבן לעבירת מין בין כותלי הכלא.

עוד טען הסנגור כי הנאשם הורשע בעבירות רכוש, ולא בעבירות שיש בהן סממן של אלימות, כפי שטוענת המאשימה. הסנגור הדגיש כי הנאשם לא פגע פיזית במי מקורבנות העבירות שביצע, אלא ברכושם בלבד.

עוד הוסיף הסנגור וטען כי בעבירות רכוש גילם של קורבנות העבירה אינו שיקול מהותי, בניגוד לעבירות תקיפה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, וטען כי יש להתחשב בנסיבותיו של הנאשם ובחרטה שהביע, וכי יש להשית עליו עונש נמוך משמעותית מזה שטענה לו המאשימה. עוד טען הסנגור כי אין כל סיכוי לכך שיעלה בידי הנאשם לשלם קנס או פיצוי למתלוננים, ולכן אין מקום להשית עליו עונשים אלה.

הנאשם בטיעונו הודה על ההזדמנות שניתנה לו להשתתף בהליך טפולי, טען כי זו פעם ראשונה בה קיבל טיפול, התייחס לסבל שהיה מנת חלקו במהלך חייו, טען כי פגיעה בקשיש הינה חציית גבול אצלו, וכי הודה באישום שצורף מכיוון שלא רצה לשמש עד תביעה.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן פירט בתסקירו את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, קשייו הרגשיים ומציאות החיים המורכבת שלו.

בתסקיר צוין כי הנאשם החל לבצע עבירות גניבה עוד בהיותו כבן 15. הוא נידון במשך השנים למספר עונשי מאסר בגין עבירות מרמה, רכוש והתפרצות לדירה, והיה נתון מספר פעמים תחת צו מבחן.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. לדבריו, פעל על רקע התמכרותו להימורים. הנאשם הביע רצון ליטול חלק בהליך טיפולי שייתן מענה לבעיותיו ומצוקותיו. שירות המבחן העריך כי אם הנאשם לא ישולב בטיפול הוא עלול להמשיך ולפעול גם בעתיד באופן אימפולסיבי, ללא שיקול דעת וללא מחשבה על ההשלכות של מעשיו הבעייתיים.

בעקבות אבחון פסיכולוגי קרימינולוגי שנערך לנאשם הומלץ לשלבו במסגרת טיפולית ארוכת טווח המתמקדת בטיפול בהתמכרויות.

שירות המבחן הסתפק בנוגע להמלצה המתאימה. מחד, עלה ספק אשר למסוגלותו של הנאשם לעבור הליך שינוי, לנוכח ניסיונות טיפוליים רבים בעבר ועומק דפוסי התנהגותו העבריינים. מנגד, הנאשם הביע עייפות מאורח חייו העברייני - התמכרותי והדגיש כי מעוניין בטיפול משמעותי שיקנה לו יכולת לערוך שינוי. שירות המבחן הדגיש כי ללא טיפול משמעותי יתקשה הנאשם לשנות דפוסי התנהגותו וישאר בסיכון גבוה לביצוע עבירות. שירות המבחן הבהיר כי הנאשם מעולם לא שולב במסגרת טיפולית סגורה מחוץ לשב"ס, וכי הוא נמצא מתאים לטיפול בקהילה הטיפולית "רטורנו".

בסופו של דבר שוחרר הנאשם לקהילה הטיפולית, והחל טיפול במסגרתה ביום 7/11/2013. דא עקא, ביום 13/2/2014 הוא הורחק מהקהילה, לאחר שנתפס בגניבה של כרטיס אשראי מאחד מאנשי הצוות.

בעקבות כישלונם של הנאשם לנצל את ההזדמנות הטיפולית שניתנה לו וחזרתו לדפוסים עברייניים נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית נוספת, העריך כי הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים וציין כי עונש של מאסר יציב לו מסגרת מציבת גבולות חיצוניים ברורים.

דין והכרעה:

כמצוות הוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, ייקבע להלן מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מן האירועים בהם הורשע הנאשם. לצורך כך ייבחנו בנפרד מעשי העבירה שבכל אחד מכתבי האישום.

מתחם העונש ההולם בת"פ 6261-08-12:

כפי שנקבע רבות בפסיקה, הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה של התפרצות למקום מגורים אינו נמדד אך ורק בפגיעה בקניינו וברכושו של קורבן העבירה. בנוסף לנזק זה גורמת פריצה לבית מגורים, לעיתים קרובות, גם צער ועוגמת נפש לקורבן העבירה ופגיעה חמורה בפרטיותו. כבר נפסק לא אחת כי אין לראות בעבירת התפרצות כעבירת רכוש גרידא, שכן הפריצה אינה רק לבית הקורבן, במובן הפיזי של המילה, אלא, בעיקר, חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם. בכך פוגע המתפרץ במעשיו פגיעה חמורה בתחושת הקורבן כי ביתו הוא מבצרו, וגורם לו לתחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון (ראו: ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה**, 31/12/2008, ע"פ 3297/10 **וולקוב נ' מדינת ישראל**, 24/05/2012).

עוד נפסק כי מעשה ההתפרצות עלול לגלוש לאלימות ולסכן את ביטחון האדם וביטחון הציבור (בש"פ 3453/05 אברג'יל נ' מדינת ישראל 19/4/2005, בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל 10/4/2008). בענייננו, נוכחותם של המתלוננים בבתייהם בעת ביצוע העבירות והפער בין גילם של המתלוננים לגילו של הנאשם, מלמדים על קיומו של פוטנציאל ממשי לאלימות.

בנוסף, נקל לתאר את תחושות ההשפלה, הבושה והכעס שנגרמו לקורבנות העבירה, במיוחד על רקע גילם, לאחר שהתחוור להם כי הולכו שולל על ידי הנאשם, הכניסו אותו לביתם לאחר שטען באוזניהם כי הוא טכנאי של חברת בזק, שלח אותם לחדר אחר על מנת להביא לו דבר מה, וניצל את העובדה שהם מילאו אחר בקשותיו על מנת לגנוב מהם רכוש.

הנאשם פגע איפה במעשיו פגיעה קשה וממשית בערכים החברתיים המוגנים.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בכך שהנאשם נקט בעורמה ובתחבולה, פנה מיוזמתו למתלוננים, והציג עצמו ככזב כטכנאי של חברת בזק. עובדות אלה מלמדות בבירור שהנאשם תכנן מראש את מעשיו, וכי אין מדובר באירועים שהתבצעו בספונטניות.

נסיבה נוספת לחומרה הינה היותם של קורבנות העבירה בשני האירועים קשישים, כאשר באישום מס' 1 מדובר בקשיש מופלג כבן 97. השתייכותם של המתלוננים לקבוצה מוחלשת באוכלוסייה, וניצול הנאשם את מצבם זה לשם ביצוע העבירות, פועלים לחובתו של הנאשם.

לנוכח האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 1041/14 קרקי נ' מדינת ישראל 5/10/2014, רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל 16/3/2014, רע"פ 7778/05 שיר נ. מדינת ישראל 11/9/2005, עפ"א (נצ') 10908-07-08 בן סעדון נ' מדינת ישראל 15/9/2009) נראה לי כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האירועים שבכתב האישום נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בת"פ 2384-06-13:

השימוש בכרטיסי חיוב קנה לו שביתה במשק, כאשר היקף הרכישות של משקי הבית בכרטיסי אשראי הולך וגדל מדי שנה (ה"ע (י-ם) 4630/01 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' סופר פארם (ישראל) בע"מ 31/8/2006). מעשה הונאה בכרטיס חיוב פוגע באמונו של הציבור באמצעי תשלום זה ועלול להביא לצמצום השימוש בו, להעלאת העלות הכרוכה בביצוע רכישה באמצעותו ולפגיעה בחיי המסחר. בנוסף פוגע מעשה העבירה בקניינו של קורבן העבירה, וגורם נזק כספי.

לפיכך נקבע בפסיקה כי:

"מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו ייעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך, וכל שכן בידי מי שגנב את הכרטיס, עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה."
(ת"פ (מחוזי י-ם) 1271/00 מדינת ישראל נ' משה 17/5/2001).

הנאשם ביצע מספר רב של מעשי הונאה בכרטיסי חיוב שונים, במשך תקופה של כשלושה חודשים וחצי ובסכום כולל העולה על 27,000 ₪, והכל בזמן שהוא עצור במסגרת התיק העיקרי, ומתוך בית המעצר.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם יש להתחשב בכך שהנאשם פעל לאחר תכנון מראש, בתחום רב ובשיטתיות, ללא כל מורא מהחוק וחרף היותו נתון במעצר. עוד יש להתחשב במספר מעשי ההונאה שבכל אחד מן האישומים, בסכומים שקיבל הנאשם כתוצאה ממעשיו ובמידת הצלחתו לממש את כוונתו להונות את בעל כרטיס החיוב.

בהתחשב באמור ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ת"פ (שלום י-ם) 23813-09-10 מדינת ישראל נ' גובראן 16/1/2012, ת"פ (שלום י-ם) 17449-05-11 מדינת ישראל נ' בן לולו 12/5/2013, ת"פ (שלום י-ם) 1226/02 פרקליטות מחוז ירושלים נ' לוי 25/11/2003, ת"פ 2676/08 תביעות ת"א שלוחת איילון נ' לוי 1/1/2012, ת"פ (צפת) 19853-12-10 תביעות צפת נ' יעקובשוילי 10/2/2011)

נראה לי כי מתחמי העונש ההולמים למעשי העבירה שביצע הנאשם הינם כדלהלן:

אישומים 1 ו-3: בין מאסר קצר, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

אישומים 2, 5 ו-6: בין מאסר על תנאי בצירוף קנס לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

אישום 4: בין מאסר על תנאי בצירוף קנס לבין מאסר קצר.

העונש המתאים לנאשם:

לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הודאתו בשני כתבי האישום בשלבים מוקדמים של ההליכים.

בנוסף יש להביא בחשבון את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעונים לעונש, ואת הפגיעה שתגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהעונש שיוטל עליו.

עוד יש להתחשב בתקופת מעצרו הממושכת, גם אם זו התמשכה לבקשתו ובשל התנהלותו.

אין בידי לקבל את עמדת ההגנה ושירות המבחן לפיה הנאשם נטל אחריות על מעשיו.

ראשית, במסגרת טיעוניו לעונש טען הנאשם כי את העבירות באישום שצירף ביצע לבקשתו של אדם מגמגם, ובשל כך שלא היה מעוניין לשמש כעד תביעה. טענה זו מעידה כאלף עדים שהנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו.

שנית, אחריות על מעשה עבירה אין משמעה הצהרה בעלמא בעניין זה. מהותה של לקיחת אחריות הינה הימצאותו של נאשם בהליך הכרתי תודעתי בו הוא מבין ומפנים את הבעייתיות שבמעשיו, חש מידה של הבנה בנוגע לנזקים שגרם לקורבנות העבירה, ומגלה ניצוץ של חזרה למוטב. לא לשווא נקבעו לקיחת אחריות וחזרה למוטב בסעיף 40א(4) לחוק העונשין, זה לצד זה, כנסיבות בהן יש להתחשב לצורך גזירת העונש המתאים.

הנאשם שב וביצע עבירות במהלך מעצרו, ולא נמנע מלהפר את תנאי הקהילה הטיפולית אליה שוחרר. בכך הוכיח הנאשם שנטילת אחריות על מעשיו הינה ממנו והלאה.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד, הכולל לא פחות מ-9 הרשעות קודמות ב-94 עבירות שונות ומגוונות, ביניהן 4 עבירות קודמות של התפרצות למקום מגורים/תפילה, 4 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 2 עבירות של ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, 3 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, וכן עבירות זיוף והונאה נוספות.

הנאשם ביצע עבירות קודמות בהן פגע בקורבנות הנמנים על החוליות החלשות בחברה, קשישה בת 86 (ת.פ. 7237/08), חולה במחלת נפש (ת.פ. 2240/04) ואישה שהמתינה בבית החולים בעת שבעלה היה מאושפז במחלקה לטיפול נמרץ (ת.פ. 39221-06-12).

עד כה הוטלו על הנאשם עונשי מאסר לתקופה העולה על 7 שנים, אך לא היה בכך להרתיעו ולמנוע ממנו לשוב לסורו, להונות אזרחים תמימים ולפגוע בחוליות חלשות בחברה.

גם עונש מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם לא הרתיע אותו מלבצע את זממו.

עוד עומדים לחובתו של הנאשם העובדה שהחל בביצוע העבירות בהן הורשע בהליך זה ימים ספורים בלבד לאחר ששוחרר ממאסר בן 22 חודשים שהוטל עליו בשל עבירות קודמות של התפרצות למקום מגורים, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, המשיך בביצוען גם לאחר שהורשע בת.פ. 6261-08-12, וזאת בהיותו עצור ובזמן שסנגורו פעל ללא לאות לשחררו לקהילה טיפולית.

שחררו של הנאשם לקהילה טיפולית לא הועיל, מאחר שהנאשם לא ניצל את ההזמנות שניתנה לו, ולא שב לדרך הישר לאחר ששוחרר.

במעשיו האמורים הוכיח הנאשם את אופיו העברייני, והראה כי אין מוראו של החוק עליו, כי יש חשש ממשי לכך שהוא יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור.

לאור כל האמור סבורני כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו העליון של כל אחד ממתחמי הענישה הנ"ל. אולם, לנוכח הודאתו של הנאשם והשיקולים הנ"ל לקולה, יוטל עליו עונש כולל לכל האירועים.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

.1 מאסר בפועל למשך 4.5 שנים, בניכוי ימי מעצרו מיום 30/7/2012 עד ליום 7/11/2013 ומיום 18/4/2014 ואילך.

.2 אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך 6 חודשים כפי שנפסק על תנאי על ידי בית משפט השלום בירושלים בת.פ. 10-06-39221 ביום 12/12/2010, לריצוי באופן מצטבר.

סה"כ ירצה הנאשם 5 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו כנ"ל.

.3 מאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור על עבירה של התפרצות למקום מגורים, למקום תפילה או לבניין, לפי סעיפים 406 או 407 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

.4 מאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור כל עבירת רכוש אחרת, עבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף לפי סעיף 415 לחוק העונשין, עבירה של גניבת כרטיס חיוב או עבירה של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיפים 16 או 17 לחוק כרטיסי חיוב.

.5 פיצוי בסך ₪ 1,000 לכל אחד מהמתלוננים, ע"ת 1 ו- 5 בכתב האישום בת.פ. 12-08-6261. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.